Ганна СКАРЖЫНСКАЯ-САВІЦКАЯ

Як звяркі Восень сустракалі

Надышлі першыя асеннія дзянькі. Заяц Вушасцік, вавёрачка Адважка, вожык Пыхкунок, янот Цішка, сяброўкі-вавёркі Хітрына і Весялінка, сінічка Маняша і іншыя звяркі і птушкі сабраліся каля ляснога ручая. Палянка была ўпрыгожана рознакаляровымі шарыкамі, кветкамі, лісцікамі. Звяркі віталі госцю Восень. Яны счапіліся лапкамі і заспявалі песеньку:

Восень, восень, восень,
цябе ў госці просім.
Ты прыходзь з дарамі,
шчырымі сябрамі,
з дождыкам лагодным,
з раніцай халоднай,
з ветрыкам не злосным,
з срэбранымі росамі,
з сонейкам і хмаркамі,
з лужынамі ў парках…
Ды забавак сыпані –
і ў шэрыя дзянькі
нас, звяркоў, павесялі.

Раптам над палянкай пачаў падаць рознакаляровы дождык. Вожык Пыхкунок адразу раскрыў парасонік. Але ён не спатрэбіўся, таму што гэты чароўны дождык быў не мокры. Восень проста сыпала канфеці і радавалася, што яе вітаюць. У небе калыхалася сонца. Звяркі танчылі, скакалі, куляліся.

— Пачула нас восень! — усклікнула вавёрачка Весялінка.

— Ура! Пачула, пачула!

— Прыйшла! — радасна гаманілі звераняты.

У гэты момант на дрэвах зазіхацелі жоўтыя, барвовыя, рыжыя лісцікі.

Яны шапацелі, трапяталі, ціха асыпаліся на зямлю. Быццам яркі дыван, ляжалі пад дрэвамі. А потым наляцеў моцны вецер і пачаў зрываць апошняе лісце. Узняліся ў неба паветраныя шарыкі і кветкі. Сыпануў халодны дождж, град. Звяркі кінуліся хавацца пад кусцікі і дрэвы. Са сваіх схованак яны расчаравана пазіралі на гэтыя з'явы. І толькі мудрая вавёрачка Адважка патлумачыла гэтыя свавольствы восені:

— Так, восень прыйшла. І толькі што яна паказала нам, як будзе валадарыць. Спачатку ціха, сонечна і прыгожа. Потым хопіць усяго: і дажджу халоднага, і ветру, і шэрых маркотных дзён. Так, як і заўсёды бывае.

Хутка непагадзь скончылася. Над палянкай зноў заззяла сонейка. Усё вярнулася на месцы. Дрэвы як былі апрануты ў лістоту, так і заставаліся. Толькі што гэта? Па ўсёй палянцы — то тут, то там — звяркі ўбачылі кошычкі. Яны былі поўныя грыбоў, арэшкаў, ягад, жалудоў, карэньчыкаў, капусты, морквы, яблыкаў, розных зярнятак і гароху. А пасярод ляжаў пузаты гарбуз.

— Гэта падарункі ад восені! Яна нас частуе! — здагадаўся зайчык Вушасцік і паскакаў да кошычка з капустай.

— Так! Так! Будзем частавацца!

Малюнак
Анастасіі ПЕРАХРОСТ